

Fortsat fra side 3.

afgørende, hvad man giver forhåndsret i sindet ved en ny dags begyndelse. Inderst inde er jeg også godt klar over med mig selv, når dage mislykkes så nemt, at begyndelsen var for sjusket!

Når der tales og skrives så meget om vor tids jag, så er jeg da ikke et øjeblik i tvivl om, at den dag, der er begyndt godt, efterlader meget mindre indtryk af jag end den dag, der bare går i gang som en anden trædemølle for en.

Kort sagt: den dag, der begynder med et ord prentet i sindet om tryghed og glæde, er som ballast langt op ad dagen i den rigtige retning.

Et sådant ord er det bøgernes bog, bibelen, har bragt fra slægt til slægt og stadig bringer os. Men villighed til at lægge øre til er jo forudsætningen!

Johs. Bj.

I forbifarten

At have ondt af nogen betyder ikke nogen større personlig interesse end at udfylde en check. At nære virkelig medfølelse med nogen betyder den personlige omtanke, som kræver, at man giver noget af sig selv. Medlidenhed er virkelig at føle for et menneske, som er i nød – opleve hans smerte, hans lidelse og bære hans byrde.

Martin Luther King.

Adresser:

Sognepræst Johs. Bjerrum,
Dyssebakken 8, Hellerup, tlf. GE 7108.
Træffes bedst hverdage (undtagen onsdag) kl. 11–12. Tirsdag dog kun kl. 18–19.

Residerende kapellan, mag. art. Max W. Olsen,
Grants Allé 23, Hellerup, tlf. SØ 6183.
Træffes bedst hverdage (undtagen fredag) kl. 12–13.

Kordegn Rudolf Hansen,
Ellemosevej 115, Hellerup, tlf. GE 2875.
Træffes hverdage (undtagen torsdag) kl. 9–13. Fredag tillige kl. 18–19.

Organist, dr. phil. Povl Hamburger,
Jægerbakken 7, Gentofte, tlf. OR 5227.

Kirkebetjent H. Braune,
Dyssegaardsvej 98, Søborg, tlf. SØ 6427.

Menighedsrådets formand:

Civilingeniør Steen Laier,
Eskeager 12, Søborg, tlf. SØ 9051.

Menighedsplejen:

Formand: **sgnepræsten.**
Kasserer: **Chr. Lundbye,** tlf. GE 1331.

KFUM-spejderne:

Gruppelæder: **Steen Laier,**
Eskeager 12, Søborg,
SØ 9051.

Floklæder: **Erik Andresen,**
Gothersgade 151 A, mezz.,
København K.
Træffes onsdag kl. 17–18 og
kl. 20.30–21.30 på SØ 3175.

Tropleder: **Jesper Kramhøft,**
Søgårdsvej 4 A, Gentofte,
GE 7773.
Træffes hver dag kl. 17–18.

Henvendelse om kirkelige handlinger

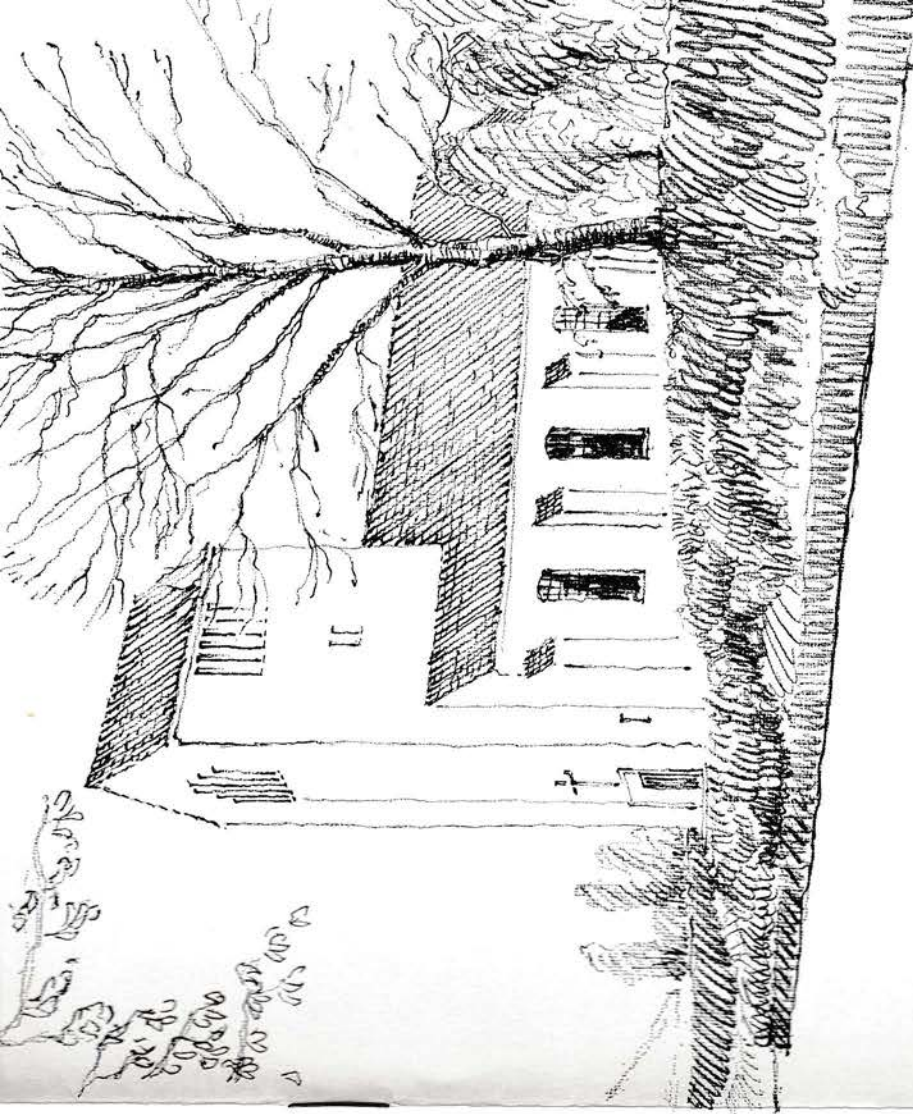
Dåb: Henvendelse sker til kordegnkontoret og til præsten.

Lysning: Henvendelse sker til kordegnkontoret.

Vielse: Henvendelse sker først til præsten for fastlæggelse af dag og tid, derefter til kordegnkontoret.

Begravelse: Henvendelse sker til præsten angående dag og klokkeslet.

C. TH. THOMSENS BOKTRYKKERI A/S

Dyssegårds-Bladet

NR. 4 · 1968 · 33. ÅRGANG

Redaktion: *Pastor Max W. Olsen (ansvarshavende), sognepræsten og O. W. Borch.*

ALLE HELGENSDAG

Åh ja, det er noget med at sætte sig hen og i tankerne forene sig med dem, der er døde! Altså noget med stemning og dertil svarende salmesang! Uden egentlig forbindelse til den jords virkelighed, som man trods alt skal leve på i det daglige! – Nej, det er Alle Helgen slet ikke!

At et menneskeliv består af en række begivenheder, gode, dårlige, blandet op i hinanden, så man både kan være ked af det, glad og ligegyldig, det er vi alle klar over. Men at et menneskeliv skal ende i et facit, det betyder straks uenighed. Derfor er også nogen af de helt centrale ord hos Jesus gået af mode og blevet værdiløse for mange. Ord som tilgivelse, frelse, nåde!

Nu skal det indrømmes, at den kirkelige forkyndelse ikke helt er fri for ansvar i den sag. Ofte er der jo ført svævende og stemningsfyldt tale frem, netop når det drejede sig om at male evigheden på væggen, så man kunne få indtryk af en gang hokus pokus, langt fjernet fra den barske virkelighed, som hørte hverdagen til.

Hvis man lader sine tanker ved Alle Helgen tage udgangspunkt i følgende verslinier, tager det livsnære i hvert fald ikke flugten.

*Det er ikke det, som vi gjorde,
men det, som vi gjort ved,
der ligger tungt på hjertet
ved kvæld, når sol går ned.*

*Det milde ord, som vi glemte,
det brev, vi ikke skrev,
de blomster, vi ikke sendte,
til bitre minder blev.*

Man bliver mindet på alt det, som det nu er for sent at møde op med. Alt det, som man ganske bevidst lod være med – og som nu ikke vil ud af tanken og sindet. Lutter fromme ord kan ikke gøre det. Man skimter, at hele modsætningen i tilværelsen ikke kan ophæves ved egne kræfter, men at Jesusnavnet fører i sit kølvand ord, som påny fyldes med værdi: tilgivelse, frelse, nåde.

Alle Helgen er ikke stemning. Alle Helgen er den virkelighed, der er udtrykt at Jesus også i disse ord: Fader, jeg vil, at hvor jeg er, skal også de, som du har givet mig, være hos mig, så de må skue min herlighed, som du har givet mig (Johs. ev. 17, 24).

Vil De være med i en studiekreds?

Der vil blive afholdt to studiekredse i Dyssegårds-kirken i de kommende måneder – hver over fire aftener. Den ene har som emne „Hvad er et menneske?“ Den starter torsdag den 14. november kl. 19.30. Datoerne for de følgende tre aftener – en mere i november og to i januar – fastlægges den første mødeaften. På de fire aftener vil følgende spørgsmål blive behandlet: Hvad er et menneske? – Hvilket syn på mennesket? – Hvorfor kun et kristent menneskesyn? og Stilles der også krav til et kristent menneske? Som grundlag for hver aftens samtale anvendes lydbånd med oplæg af pastor Helge Lundblad. Interesserede bedes tilmelde sig skriftligt eller på telefon SØ 7625 til lederen, civilingeniør Erik Brysting, Kiplingsallé 44 A, 2860 Søborg.

Den anden studiekreds vil beskæftige sig med emnet „Andre religioner“. De to første mødedage er fastlagt til torsdag den 31. oktober og torsdag den 21. november, begge aftener kl. 19.30 og vil beskæftige sig med jødedommen. Den første aften tager sigte på det mere historiske og vil danne baggrund for den anden aften, der vil behandle jødedommen i dag og dens aktuelle situation. Sognepræsten vil lede denne studiekreds, og man bedes tilmelde sig skriftligt eller på tlf. GE 7108. (Se adresse resp. træffetid på bagsiden.)

På'en igen!

Der er dage, hvor alting flasker sig, og der er dage, der udvikler sig til rene „Thycho Brahes dage“.

Jeg kan godt engang imellem komme til at tænke på, om man selv kan gøre noget til, at en ny dag begynder godt? For hver dag er jo en ny begyndelse, en ny mulighed – også for at øve en god indsats! Og jeg tvivler ikke på, at jeg selv kan gøre noget. Men måske bliver det klarere, hvis det udtrykkes negativt: at jeg selv kan gøre noget til, at den ikke begynder skidt!

Det har nemlig meget at sige, hvilke indtryk jeg vågner op til som de første, og som først af alt finder vej til mit sind og sætter sig fast der, når jeg får

den værste søvn gnedet ud af øjnene.

Morgenrecepten for mange mennesker er jo meget ens. Straks fra morgenstunden fat i den nyankomne avis, eller der lægges øre til radioens sidste nyheder. Man fanges af overskrifter, ens øjne glider gennem detaljerede skildringsforløb af dagens mord, det seneste familiedrama, stridigheder og vold folkene imellem, uretfærdigheder mennesker imellem, eller man næsten hypnotiseres af alle de storslåede, billige tilbud, som man slet ikke kan være bekendt, ikke at tage imod, men som alligevel må dropes op ad dagen – om end med et let irriteret sind, hvis ikke økonomien helt skal slås i stykker. (Det er altid kun de andre, der har råd!) – – – Det er meget

(fortsættes side 8)

Dr. Kaj Baagø og Ydre Mission (2)

I sidste nummer af Dystegårds-Bladen refererede vi en række udtalelser specielt om missionsarbejde, som dr. Kaj Baagø – indtil dette år professor ved et universitet i Indien – fremsatte i et interview til "Menighedsrådenes Blad" (juni 1968). I slutningen af interviewet fremsatte Kaj Baagø sine uforbigående bemærkninger om den kristne kirkes stilling i almindelighed i vor tid.

På spørgsmålet: „De ønsker altså en reformation af kirken?“ svarer Kaj Baagø:

– Jeg har opgivet troen på, at kirken kan og vil lade sig reformere, og derfor har jeg forladt den. Gudstjenestens liturgi, salmerne og prædikenerne siger mig ikke noget mere. Langt det meste er jo tomme ord, som ikke siger noget i dag i vores verden. Jeg har selv været præst og har måttet prædike om søndagen, og jeg forsøgte altid at vælge salmer, som der dog var nogen mening i, og at få teksten til at sige noget, som var relevant og ikke bare ord. Men der kom et tidspunkt, hvor det forekom mig at være nogle underlige akrobatiske krumspring, man måtte foretage for at få mening i ord som Gud og himmel, inkarnation og opstandelse, himmelfart og genkomst osv. – Den kristne teologi er jo lige siden 1700-tallet gået ud på at vise, at disse ord ikke skal tages bogstaveligt, men symbolsk. Jeg tror, vi nu er nået det tidspunkt, hvor selv symbolerne er døde. De har ikke længere nogen kraft i sig; de kan ikke længere være „bædere“ af evangeliet. Det gælder også sakramenterne. Nadveren er for mig blevet et underligt kunstigt måltid.

– Hvad kan kirken gøre for at forny sig?

– Ingenting, tror jeg. Den repræsenterer den religiøse udformning af evangeliet, som kaldes kristendom, hvis tid er ved at være forbi. Jeg tænker ikke blot på det institutionelle apparat, men også på det trosmæssige indhold. Salmer-

i stand til at godtage dr. Baagøs løsning. Hvad 1) angår, så var Jesus jo selv en forkynder, som fremkaldte alvorlige brud i samtidens kulturelle og religiøse forhold, og nutidens kristne missionærer respekterer på en ganske anden måde end forrige århundredes de menneskers særegenhed, som de rejser ud til; i vidt omfang kan man sige, at de ikke søger at „omvende“ disse fremmede, men at træde i en ærlig kontakt og samtale med dem uden for-håndsovertro på den vestlige kulturs ubetingede overlegenhed. – Hvad 2) angår, så er jeg ganske vist ikke tilhænger af den katolske opfattelse, hvorefter Jesus og kirken er omtrent identiske, men den baagøske opfattelse, hvorefter Jesus ikke ville have nogen kirke, men alene sætte en frigørende åndskraft ind, kan jeg heller ikke tiltræde. Jesus levede selv i en kirke: den jødiske, synagogen, som dens trofaste søn og som dens hvasse kritiker. Jeg tror, at hans forhold til vor kirke er nogenlunde det samme. Uden at blive til religion og kirke kan et åndeligt budskab næppe forplantes. Hvis vor kirkes tid er forbi, kommer der uvilkårligt en anden kirke – hvis da Jesus ånd skal leve videre. Om så den overleverede kirke skal bestå eller forgå, det ved hverken dr. Baagø eller jeg; han spår det sidste udfra forudsætninger, som jeg vel kender, men som for ham fører til opgivelse, medens de for mig ikke udelukker håbet for den kirke, fædrene har overleveret os.

Pastor Axel Jacobsen, Grøndalslund Kirke i Rødovre, skriver i Menighedsrådenes Blad (juli 1968) bl. a.:

– Jeg mener at kunne forstå hans problem, der for øvrigt ikke er af ny dato. For nogle år siden diskuterede man, om kirken var en misforståelse. Altså i forhold til Jesu forkyndelse. Det mener jeg godt, man kan sige. Baagø har ret i, at evangeliet, Jesu forkyndelse, sætter en åndelig kraft i gang til frigørelse af mennesker fra alle religiøse former. Derfor også fra kirken.

En anden sag er det så, at vi vil få svært ved at springe over vores historie. Jesu forkyndelse kender vi nu engang kun i kraft af en kirke. Er den en misforståelse – hvad jeg altså i princippet godt kan være med til – så

går den tilbage langt ind i Ny Testamente. Og vi kan næppe finde tilbage bag „misforståelsen“ uden at ende i en anden „misforståelse“, f. eks. jødedommen. Og hvad har vi så fået ud af det?

Det er påskønnelse værd, at dr. theol. Kaj Baagø tager følgerne af sin erkendelse. Men den frigørelse fra religiøse fordomme, som han omtaler, og som han vel mener at have oplevet, kan let blive en bitter skuffelse, en ny bundethed, der nu blot er blevet mere ubådgribelig. Men derfor også så meget mere risikabel. Det er altid godt at kunne identificere sin modstander. I dette tilfælde altså den menneskelige, religiøse ramme. Men der ikke endnu stikker noget af en pietist i den forhenverende Indien-missionær?

Kaj Baagø har ret i, at Jesus næppe ville stifte nogen form for kirke. Han levede jo netop i sin egen tid, jødedommens, og ønskede uden tvivl at sætte en åndelig kraft i gang, som kunne frigøre mennesker for trældom under de ydre former. – Men som han øvede denne gerning inden for sine rammer, sådan må gerningen vel stadig øves inden for de aktuelle rammer, f. eks. vores kirke. Den er skabt af mennesker, og den forgår en skønne dag. Derfor skal vi ikke sætte vores lid til den og lade os binde af den. Men Ånden kommer ikke ridende til os på skyerne, siger Luther et sted. Den kommer nu engang altid til os gennem håndgribelige midler. Hvordan skulle det kunne være anderledes? Vi er og bliver dog mennesker.

Der kan ikke være nogen mening i at videreføre pietismens fejl ved at fornægte enhver religiøs ramme. En anden sag er så, at indiske kristne muligvis kan trænge til et alvorligt ord med på vejen. Gammel missionspraksis trænger nok også til alvorlig selvbesindelse. Har Jesu forkyndelse bærekraft, kan den vel også gennembyrde hinduismens hylster, når tiden er inde dertil. Baagø har ret i, at det aldrig kan blive vores sag at eksportere Vestens „religion“ til Østen. De har religion nok i forvejen, mere end nok.

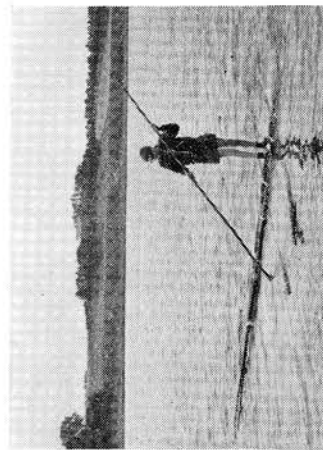
Men mene, at man kan klare problemet ved at save den gren over, vi sidder på herhjemme, – ja, det forekommer mig at være ensbetydende med, at vi til vore mange fejltagelser følger en tilsvarende dumhed.

Og sluttelig et ord fra Det Danske Missionsselskab. Generalsekretær Ole Bertelsen udtaler:

„Dr. Kaj Baagø syn på vestlig mission i forhold til Indien kræver både vågen og kritisk opmærksomhed fra alle missionsinteresserede side. Det Danske Missionsselskab arbejder naturligvis også med disse spørgsmål, og vi håber gennem en nylig nedsat studiekomité at kunne gå mere i dyben med dem, end det er muligt i et blad. Personligt føler jeg, at spørgsmålene er for alvorlige til, at DMS som sådan på nuværende tidspunkt kan fremsætte en kommentar i en mere offentlig debat.“
o.w.b.

KFUM-Spejderne i Dyssegård

Fra årets tropssommerlejr ved Stubbergård så bringer vi her et situationsskildre. Han blev rådt til bæltestedet – men det var også lige meget!

Gudstjenester i Dyssegårdskirken

Oktober 1968

Søndag d. 20. Kl. 10 Max W. Olsen
Mandag d. 21. Kl. 19 Max W. Olsen
Søndag d. 27. Kl. 10 Johs. Bjerrum
Mandag d. 28. Kl. 19 Kirkekoncert
(se ndfr.)

November 1968

Søndag d. 3. Kl. 10 (Alle Helgen)
Max W. Olsen
Mandag d. 4. Kl. 19 Johs. Bjerrum
Søndag d. 10. Kl. 9 Johs. Bjerrum
(Familiegudstjeneste, se næste spalte)
Kl. 10 Johs. Bjerrum
Mandag d. 11. Kl. 19 Max W. Olsen
Søndag d. 17. Kl. 10 Max W. Olsen
Mandag d. 18. Kl. 19 Johs. Bjerrum
Salmesangsaften.
Søndag d. 24. Kl. 10 Max W. Olsen
Mandag d. 25. Kl. 19 Max W. Olsen

December 1968

Søndag d. 1. Kl. 10 (Advent)
Johs. Bjerrum
Mandag d. 2. Kl. 19 Johs. Bjerrum

☆

Kirkekoncert

Mandag d. 28. oktober kl. 19. – Det er lykkedes Dyssegårdskirkens organist, dr. phil. P. Hamburger at få stablet et godt og afvekslende program på benene. Operasangerinde fru Ilse Arnholtz. De musikstuderendes kor – også betegnet „Muko“, under ledelse af cand. mag. Erling Krog – omkring 30 sangere, samt kirkens orga-

nistvikar, Kai Ole Bøggild, medvirker. – Koncerten begynder kl. 19 og vil vare ca. 1 time. Adgangen er gratis. – Vi vil glæde os til, at også De vil være med til at gøre tilslutningen god. For ærlig talt: fortjener et stort og godt arrangement ikke også en god tilslutning? *Johs. Bj.*

☆

Familiegudstjeneste

Således står der anført ved søndag d. 10. november kl. 9. – Der tænkes afholdt en gudstjeneste på 1/2 time, beregnet for forældre og mindre børn. Vores søndagsskole har ikke kunnet skaffe leder og derfor er de mindrerige blevet forsømt. Hvis der er tilslutning til den form for „udvidet søndagsskole“, vil der blive fortsat med regelmæssige mellemrum.
Vel mødt med børnene!

☆

Salmesangsaften

Mandag d. 18. november kl. 19. Sang skaber glæde. Glæden bliver endnu større, når man kan synge med. Derfor vil vi indenfor 1 time indøve nogle salmer, der ikke helt er „dagligdags“.

☆

Ved gudstjenesterne d. 3. og 4. november (Alle Helgen) vil der blive indsamlet til Dansk Kirke i Udlandet.

Næste nummer af Dyssegårds-Bladet udsendes omkring 1. december. Bladet distribueres af postvæsenet – hvis De ikke modtager Deres eksemplar, bedes De rette henvendelse direkte til posthuset, hvorunder De sorterer.

Møder i kirkens krypt

Menighedsmøder

Tirsdag d. 5. november kl. 20. „Fra Kirkens Korshærs arbejdsmark“. Chefen for Kirkens Korshær, pastor Ole Jensen. – Sct. Nicolai kirken midt i København, i det såkaldte minefelt, er centrum for Kirkens Korshærs arbejde. Mange slags hjælp kommer derfra, også hjælp til de mange, der er blevet slaver af narkotika. Det er det, vi skal høre om. Alle er velkomne.

Tirsdag d. 3. december kl. 20. „Sogn og samfund“. Landssekretær i Kirkefondet, pastor G. Hermansen.

Hele vort samfund er under udvikling. Hvordan vil sognet placere sig fortsat i den sammenhæng? Hvordan vil kirkens situation være – og mange andre nærgående spørgsmål vil blive stillet under debat!

☆

Møder for ældre

Tirsdag d. 19. november kl. 14.
Tirsdag d. 10. december kl. 14.

☆

Møder for unge

Tirsdag d. 29. oktober kl. 19.15.
Tirsdag d. 12. november kl. 19.15–21.30.
Åbent hus.
Tirsdag d. 26. november kl. 19.15.

Bibelkredsene mødes kl. 20:

13. november hos Sandborg Olsen, Frøndevej 11. (Ap. G. 16. kap.).
13. november hos frk. Olsen, Blegdamsvej 78. (Ap. G. 16. kap.).
20. november hos fru Harslund, Sønderdalen 6, 2. (Kvindekreds).